

Страннолюбивій Мирославъ.

Малко милостиня голѣмо зло отвраща.

Нѣкой си человекъ на име Мирославъ бѣше много страннолюбивъ, и спорѣдъ това Богъ му благослови дома, щото неговото богатство нарѣдко са намѣрваше у другиго.

Единъ вечеръ, като бѣше му дошълъ на госте единъ неговъ пріятель, съ когото сѣднахъ да вечеряхъ, гостътъ рече на Мирослава: Пріятелю защо толкова распилвашъ имането си, дѣто трѣбва и дѣто нетрѣбва? въ мѣсеца като приемнешъ единъ гостенинъ, то ти стига; а ти не само сѣ приемашъ всѣкій день и ги нагощавашъ у дома си, но и съ фенеръ отивашъ по улицитѣ да търсишъ замръкнали чюжденци, които пребирашъ у дома си. Тогава Мирославъ са усмихна и му отговори: слушалъ съмъ да казватъ, хората, какво *малко милостиня, голѣмо зло отвраща*; ето и азъ струвамъ малко добро, та дано Богъ ма избави отъ сѣкакво зло примѣждіе. Ти думашъ по нѣкой пѣтъ да връщамъ гостето си; но отдѣ да знахъ азъ каквъ човѣкъ ще са случи? Св. Апостоль Павелъ ни поучава: »Страннолюбивето не заворавайте; защото чрѣзъ него, нѣкой си, възда да знаатъ, нагостили сѣ ангели.« (1) И наистина, »който пребира сиромаша, той приема самагого Бога у дома си,« пише у Евангеліето. Сетнѣ у тоя домъ бива голѣмо изобиліе на всичко; тамъ нѣма оскѣдность ни сиромашество, а Божата благословія прѣумножава и наспорява всичко стократно.

До гдѣто си тѣй приказвахъ, ето са зададохъ четворица странни, които питахъ дали можатъ прѣ-

(1) • Евр. 13. 2.